

Arrest

nr. 342 254 van 3 maart 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VAN DER MAELEN
Guilleminlaan 35/b 1
9500 GERAARDSBERGEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 28 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 december 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 februari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. TORRES, die loco advocaat A. VAN DER MAELEN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Palestijnse staatsburger te zijn van 34 jaar oud. U werd geboren te Al-Ain in het Arabisch Emiraat en woonde in Libanon te Sidon tot uw vlucht in 2020.

U verklaarde dat uw woonplaats in Libanon onveilig was gezien het dicht bij een vluchtelingenkamp lag. U werd ook gediscrimineerd omwille van uw Palestijnse origine en had moeilijkheden om een job te vinden waardoor uw levensomstandigheden moeilijk waren. U ging vaak werken in de Arabische Emiraten in deze periode. U besloot om Libanon te verlaten en regelde een visum als zakenman voor Turkije. Daar verbleef u voor zo'n twee jaar vooraleer u verder reisde naar Griekenland waar u een verzoek om internationale bescherming indiende op 14 december 2022 en erkend vluchteling werd verklaard op 22 maart 2023. U verklaarde dat het nooit uw bedoeling was om in Griekenland te blijven en u altijd van plan was om naar België te gaan. U beweerde ook dat het in Griekenland zeer moeilijk was om werk te vinden en een goede

huisvesting te kunnen bekomen. U verklaarde dat u in Athene aangevallen werd door een groep personen en in het ziekenhuis belandde. U werd ook geïntimideerd door een politieagent in burger die een wapen op u had gericht.

U regelde uw Grieks reisdocument en reisde naar België waar u aankwam in de zomer van 2023. U was van plan om asiel aan te vragen maar was enkele keren te laat. Ongeveer een maand na uw aankomst in België reisde u verder naar Duitsland waar u asiel vroeg nadat u gearresteerd werd en u verbleef daar tot juli 2024. U reisde opnieuw naar België waar u een verzoek om internationale bescherming indiende op 8 augustus 2024.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: Uw paspoort uit Libanon, uw identiteitskaart uit Libanon, uw UNRWA familiekaart, uw UNRWA familie informatiekaart, uw verblijfsvergunning uit Griekenland, uw paspoort uit Griekenland, uw AFM uit Griekenland, uw asielzoekerskaart uit Duitsland, uw geboortecertificaat van de Verenigde Arabische Emiraten, uw verblijfsvergunning van de Verenigde Arabische Emiraten, uw vaders verblijfsvergunning uit Turkije, een werkcontract uit België, een werkdocument uit Duitsland, uw schooldiploma van de Verenigde Arabische Emiraten, een medisch verslag betreffende hoge bloeddruk uit Duitsland, emailverkeer tussen uzelf en een mensenrechtenadvocaat uit Griekenland, ettelijke geldtransacties, e-mailverkeer tussen uzelf en het ziekenhuis in Griekenland, uw Turkse verblijfsvergunning, de cover van een boek van uw vader en uw Palestijns paspoort.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn, blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (Verklaring DVZ Nr. 23; Vragenlijst DVZ Nr. 3.5.; CGVS p. 9).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico

op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun

individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Uit uw verklaringen blijkt dat u op 22 maart 2023 een adet ontvangen heeft. Evenzeer blijkt volgens uw verklaringen dat u na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus/verblijfsdocument 4 tot 5 maanden in Griekenland zou hebben verbleven (CGVS p. 6; EURODAC Search Results; Aanvraag Derde Landen Griekenland). Dergelijke korte tijdsperiode wijst niet op oprechte intentie om zich in Griekenland te integreren en er leven op te bouwen. Bovendien verklaarde u op de DVZ ook dat u nooit van plan was om in Griekenland te blijven maar altijd naar België wou gaan (Verklaring DVZ Nr. 3.5; Vragenlijst DVZ Nr. 28). U verklaarde tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS daarentegen dat dit een fout van de tolk zou zijn geweest (CGVS p. 3). Het DVZ-verslag werd u echter nagelezen en door u ondertekend waardoor het weinig aannemelijk is dat u dit niet zo zou hebben gezegd. Voorts blijkt uit het verslag van de DVZ dat u dit tot tweemaal toe op verschillende momenten zou hebben vermeld (Verklaring DVZ Nr. 3.5; Vragenlijst DVZ Nr. 28). Bovendien verklaarde u ook verschillende keren van Duitsland naar België te hebben gereisd om te kijken of er opvangplaatsen beschikbaar waren in België (Verklaring DVZ Nr. 33). Verder merkt het CGVS op dat u een maand nadat u erkend werd in Griekenland u ook al een reisdocument verkreeg die u nodig had om het land te verlaten (Aanvraag Derde Landen: Griekenland). Dit alles wijst erop dat u geen inspanningen heeft geleverd om een leven op te bouwen in Griekenland en dat dit alles sterke aanwijzingen geeft dat u wel degelijk altijd van plan was om naar België te komen.

Voorts beschikt u over een adet die tot 21 maart 2026 geldig is. U beschikt ook over een reisdocument dat geldig is tot 20 april 2028. Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer nodig is voor toegang tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf). Zoals u ook gedaan heeft, waardoor u aldus over een geldige AFM beschikt.

Voorts verklaarde u dat u geen AMKA zou bezitten (CGVS p. 15). Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

Daarentegen slaagde u er kennelijk wel in om uw reispaspoort te verkrijgen in Griekenland een maand nadat u uw adet verwierf (Aanvraag Derde Landen: Griekenland). Het CGVS wijst er echter immers op dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland niet automatisch een reisdocument krijgen, maar pas nadat de betrokkene hiertoe een specifiek verzoek heeft ingediend bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De persoon die internationale bescherming geniet, moet ook bepaalde documenten

voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40eur betalen. De begunstigde van internationale bescherming moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op : <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535>). Hieruit blijkt duidelijk dat u zeker wel in staat was om de procedure te doorlopen om uw AMKA te regelen, maar u dit simpelweg niet deed.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw gedrukte verblijfsvergunning, het document dat bewijst dat u in het bezit bent van een geldige verblijfsvergunning, bent kwijtgeraakt (CGVS p. 9; Verklaring DVZ Nr. 23).

Het Commissariaat-Generaal wijst er vooreerst op dat dit verlies alleen op uw eigen beweringen berust en dat u geen concreet bewijs levert waaruit blijkt dat u deze geldige verblijfsvergunning daadwerkelijk bent kwijtgeraakt (CGVS p. 9). Gezien u deze hier in België kwijttraakte werd er u bovendien gevraagd of u aangifte hiervan deed waarop u verklaarde van niet gezien u toen nog geen asielaanvraag had ingediend (CGVS p. 9). Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u niet meer over deze documenten zou beschikken. Aangezien uit uw volledige dossier duidelijk blijkt dat u in het bezit zou moeten zijn van een dergelijk document, volstaan loutere beweringen niet om het verlies ervan vast te stellen. Bovendien bleek u wel in het bezit te zijn van een kopie van uw adet alsook uw Grieks reispaspoort en u ook uw origineel AFM document zou bezitten (CGVS p. 7).

Zelfs indien er geloof zou worden gehecht aan uw verklaring dat u niet langer over uw adet en reispaspoort zou beschikken, dan nog dient te worden opgemerkt dat, hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke moeilijkheden waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning bij terugkeer worden geconfronteerd, deze objectieve informatie geen verwijzing bevat naar soortgelijke problemen waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van de gedrukte verblijfsvergunning zouden worden geconfronteerd. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegan.org/wpcontent/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Tevens blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen - in tempore suspecto en zonder het te bewijzen - dat uw gedrukte verblijfsvergunning verloren zou zijn. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. U zal dus niet met dezelfde moeilijkheden worden geconfronteerd als de begunstigten van internationale bescherming in Griekenland wiens verblijfsvergunning is verlopen en die naar die lidstaat moeten terugkeren.

Uit objectieve informatie blijkt ook dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (ibid.). Deze informatie geeft evenmin aanleiding om te vermoeden dat de ongeldigheid van een gedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Bijgevolg zou u, zelfs indien zou moeten worden geconcludeerd dat u niet langer in het bezit bent van uw gedrukte verblijfsvergunning, niet worden geconfronteerd met de moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die niet langer over een geldige verblijfsvergunning beschikken.

Gezien u over een geldige AFM beschikt blijkt aldus dat u in staat bent om de nodige stappen te ondernemen bij de Griekse autoriteiten. Uit objectieve informatie blijkt bovendien dat "de AFM alleen wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt" (RSA/PRO ASYL, Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, maart 2024, p. 20: "the AFM is automatically deactivated upon the expiry of the ADET and cannot be used until the ADET is renewed"). Gezien uw verblijfsvergunning niet verloopt voor 21 maart 2026, is de AFM ook geldig tot die datum.

Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het

recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerm minst aantoot. Uit voorgaande blijkt dan ook reeds een gebrek aan welwillendheid zich in de Griekse samenleving te pogen integreren.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, sociale bijstand en huisvesting, voldoet deze situatie daarnaast niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Betreffende uw tewerkstelling verklaarde u dat u maar twee dagen gedurende uw verblijf in Griekenland wist te werken (CGVS p. 12). Dit is echter opvallend gezien u wel in staat bleek te zijn om huur te betalen alsook te voorzien in uw levensonderhoud (CGVS p. 12). U verklaarde hierover dat u geld leende om dit allemaal te betalen (CGVS p. 12). U verklaarde bovendien niet in het bezit te zijn van een AMKA, wat in wezen nodig is om legaal te kunnen werken in Griekenland (CGVS p. 15; Bijkomende Vragen M-Status Griekenland). Het feit dat u dit niet in orde bracht doet ernstige twijfels opkomen over de inspanningen die u zou hebben verricht in Griekenland om een job te vinden. Met andere woorden, uw verklaring dat u geen AMKA had (CGVS, p. 15), een document dat nodig is om officieel werk te kunnen doen in Griekenland, en het feit dat uit uw verklaringen niet blijkt dat u inspanningen hebt gedaan om dit document aan te vragen zijn tekenend voor uw gebrek aan oprechte stappen om in Griekenland werk te vinden en in uw eigen levensonderhoud te voorzien. U verklaarde bovendien dat u naar werkbureaus en bedrijven ging om te informeren naar mogelijk werk (CGVS p. 12). Het is echter weinig aannemelijk dat niemand u hier zou wijzen op het feit dat u een geldige AMKA nodig had om een job te zoeken. Dit plaatst verdere vraagtekens bij uw geloofwaardigheid. Bovendien legt u ook geen bewijsstukken voor van uw pogingen om werk te vinden zodat uw verklaringen in dit verband louter blote beweringen betreffen. We kunnen er niet zomaar vanuit gaan dat nadat u in Griekenland werd erkend als vluchteling, u in de daaropvolgende maanden ernstige en aanhoudende inspanningen zou hebben ondernomen om werk te zoeken. Uw verdere verklaringen dat u geld zou lenen voor huur en in uw levensonderhoud te voorzien, en bovendien een reispaspoort en vliegtickets wist te betalen ondanks dat u louter twee dagen zou hebben gewerkt in Griekenland weet niet te overtuigen. Het CGVS stelt bijgevolg dat u geen duidelijk zicht wou bieden op uw eigenlijke levensomstandigheden in Griekenland.

Betreffende uw verblijfplaats in Griekenland verklaarde u dat u wel een plaats wist te huren, ondanks dat u wel geld moest lenen om dit te verwezenlijken (CGVS p. 12). Gezien er weinig geloof kan worden gehecht aan uw gebrek aan werk en de inspanning die u zou hebben geleverd om een job te vinden doet dit bijgevolg ook twijfels opkomen over de moeilijkheden die u had om uw huur te betalen (CGVS p. 12). U slaagde er zo namelijk wel in om een reispaspoort te regelen alsook vliegtickets te betalen naar België. Zelfs indien u geld leende om uw huur te betalen, lijkt dit er minstens op te wijzen dat uw prioriteit niet was om een beter leven op te bouwen in Griekenland, maar eerder om Griekenland zo snel mogelijk te verlaten. Bovendien moeten we in dit verband ook opmerken dat het heel normaal is dat personen die een statuut hebben verworven de opvang dienen te verlaten zodat deze plaatsen vrijkomen voor nieuw aangekomen asielzoekers. Na het verkrijgen van uw verblijfsstatuut wordt er van u verwacht dat u voor uw eigen huisvesting en inkomsten instaat. U slaagde er echter niet in aan te tonen dat u wel degelijk voldoende inspanningen heeft geleverd om ook werk te vinden.

Betreffende het incident dat u meemaakte waarbij u slachtoffer werd van geweld door een groep personen wist u geen bewijs neer te leggen. U verklaarde namelijk dat alle foto's alsook de gsm waar deze opstonden werden gestolen (CGVS p. 13). U legde een e-mail neer naar het ziekenhuis waarin u een medisch verslag aanvraagde, maar op het moment waarop deze beslissing werd genomen had u nog steeds geen verslag ingediend. Zelfs indien u het slachtoffer werd van geweld bleek dit een eenmalig incident te zijn waarbij u een onfortuinlijk doelwit werd van willekeurig geweld, maar niet erop wijst dat u opnieuw slachtoffer zou worden in Griekenland. Bovendien werd u volgens uw verklaringen naar een ziekenhuis gebracht met een ambulance en kreeg u de gepaste medische zorg. Hoewel de politie u vertelde dat u geen klacht kon indienen, was dit omdat de politie de daders niet kende (CGVS p. 13). Het is weinig aannemelijk dat de politie u echter niet een klacht tegen onbekende zou laten indienen.

U sprak verder nog over een incident met een politieagent in burgerkledij die jullie op agressieve wijze tegenhield met zijn wagen waarop hij jullie onder schot hield met een pistool. U trachtte een klacht in te dienen, maar in dit politiestation was deze agent zelf ook aanwezig waardoor uw klacht niet in achtning werd genomen (CGVS p. 14). Hierbij stelt het CGVS dat ook dit incident een eenmalig gebeurtenis was, dit gebeurde vooraleer u erkend vluchteling was in Griekenland en volgens de e-mails die u neerlegde blijkt dat u besloot om geen officiële klacht in te dienen via een hulporganisatie. U had dus wel de mogelijkheid om dit

incident verder aan te kaarten, maar besloot zelf om deze niet verder in te dienen. Uit al deze redenen kan er enkel worden geconcludeerd dat u geen actuele vrees weet te koppelen aan dit incident.

Daar waar u verklaarde slechte medische zorg te krijgen moet dit sterk genuanceerd worden (CGVS p. 10-11). U verklaarde zo geen AMKA te hebben, wat nodig is voor bijkomende medische hulp. U wist daarentegen wel medische verzorging te krijgen in een ziekenhuis nadat u vermeend het slachtoffer werd van geweld (CGVS p. 13). U wist ook via een hulporganisatie tandheelkundige verzorging te bekomen (CGVS p. 12). U verklaarde bovendien ook voor uw mentale gezondheidsproblemen geen hulp te hebben gezocht omdat u niet geloofde in zulke behandelingen (CGVS p. 12). Daar waar u hekelde dat men vereiste dat u zelf de kosten van een operatie voor uw huidandoening zou betalen stelt het CGVS dat u hier geen enkel bewijs van wist neer te leggen (CGVS p. 11). Het CGVS beklemtoont dat het uw verantwoordelijkheid was om een AMKA te voorzien, hetgeen u volgens uw verklaringen niet deed (CGVS p. 15). Bovendien slaagde u er niet in om via enige documentatie aan te tonen dat u wel degelijk zulke medische ingreep nodig had, noch dat uw medische toestand uw zelfredzaamheid sterk zou verminderen. Nergens maakt u aannemelijk dat u bij terugkeer naar Griekenland onvoldoende zelfredzaam zou zijn, noch medische verzorging zou weten te verkrijgen.

De informatie toont namelijk aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen om een AMKA te verkrijgen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan begunstigen van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection – p. 42-44, beschikbaar op: <https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ ENGLISH BROCHURE.pdf>).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging. U bleek bovendien financiële steun te kunnen genieten van familie die in de Arabische Emiraten verblijven (CGVS p. 4, 6). U wist bovendien in de Arabische Emiraten, voor korte tijd in Libanon en ook hier in België een baan te vinden en uit te voeren en u betaalt hier ook uw eigen huur (CGVS p. 4-5). Uit niets van uw verklaringen blijkt dat u niet in staat zou zijn om enige periode te overbruggen waarbij u uw administratie in Griekenland in orde kan maken.

De documenten die u neerlegde ter staving van uw verzoek weten bovenstaande appreciatie niet te wijzigen. Uw paspoorten uit Libanon en Palestina samen met uw Palestijnse identiteitskaart, uw UNRWA documenten, uw verblijfsvergunningen uit de Verenigde Arabische Emiraten en Turkije alsook uw schooldiploma uit de Verenigde Arabische Emiraten, uw geboorteakte, alsook uw vader zijn documenten tonen uw en uw familie hun identiteit en verblijf in verschillende landen voor uw aankomst binnen de Europese Unie aan. Dit wordt door het CGVS niet in twijfel getrokken. Uw Griekse verblijfskaart, paspoort en AFM tonen aan dat u een erkend vluchteling was en dat u in staat bleek te zijn om bepaalde documenten die u nodig had daar op orde te stellen. Uw asielzoekerskaart, werkdocument en asielzoekerskaart uit Duitsland tonen aan dat u daar enige tijd bent verbleven. Dit wordt door het CGVS ook niet in vraag gesteld. Uw werkcontract uit België toont aan dat u voldoende capabel bent om werk te zoeken en uit te voeren in België, waardoor er redelijkerwijs ook vanuit kan worden gegaan dat u ook arbeidsgeschikt zou zijn in Griekenland. Het e-mailverkeer tussen u en een ziekenhuis uit Griekenland toont aan dat u mogelijks daar opgenomen bent. Dit kan echter niet hard maken dat u daadwerkelijk het slachtoffer werd van geweld en toont verder aan dat u medische verzorging kreeg in Griekenland. Het emailverkeer tussen u en een mensenrechtenadvocaat uit Griekenland toont aan dat u mogelijks heeft geprobeerd om een klacht in te dienen, maar dat u dit nooit daadwerkelijk heeft gedaan. Bijgevolg toont dit niet aan dat u mogelijks het slachtoffer werd van en buitensporig politioptreden, maar dit toont niet aan dat dit een structureel probleem zou zijn voor u, noch dat u geen beschermingsmogelijkheden zou hebben in Griekenland. Uw medisch verslag uit Duitsland toont aan dat u last zou hebben van hoge

bloeddruk, maar niets toont aan dat u hiervoor geen hulp zou weten te krijgen in Griekenland. De geldtransacties tonen aan dat u geld heeft ontvangen en verstuurd, maar dit wordt niet door het CGVS in vraag gesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister voor Asiel en Migratie op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Palestina.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel werpt verzoekende partij de schending op van het redelijkheidsbeginsel.

In een tweede middel haalt verzoekende partij de schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van “*het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing*”.

In een derde middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

De door verzoekende partij aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt verzoekende partij de notities van haar persoonlijk onderhoud (bijlage 3), het rapport “*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*” gepubliceerd door RSA in april 2025 (bijlage 4), het “*Country Report: Greece 2022 Update*” van AIDA (bijlage 5), het rapport “*Kwetsbaarheid. Naar een gelijke behandeling van kwetsbare vluchtelingen*” gepubliceerd door Caritas in december 2017 (bijlage 6), de Nansen-nota “*Nansen note 2025-3. Personen met een internationaal beschermingsstatuut in Griekenland: analyse van de Nederlandstalige rechtspraak van de RVV*” (bijlage 7) en een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 16 januari 2025 (bijlage 8).

2.2. Op 28 december 2025 legt verzoekende partij een aanvullende nota neer met als bijlage een rapport van Ulysse d.d. 20 juni 2024 (bijlage 1), het AIDA-rapport “*Country Report. Greece. Update on 2024*” d.d. 18 september 2025 (bijlage 2), een internetartikel inzake een Grieks wetsvoorstel (bijlage 3), een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 30 oktober 2025 (bijlage 4) en een schrijven d.d. 19 november 2025 van een tiental afgevaardigden van Griekse (hulp)organisaties (bijlage 5).

2.3. Op 11 februari 2026 legt verzoekende partij een aanvullende nota neer met als bijlage een aantal medische documenten.

2.4. Per aanvullende nota's van 11 februari 2026 en 13 februari 2026 brengt verwerende partij geactualiseerde landeninformatie bij inzake de algemene situatie voor begunstigen van internationale bescherming in Griekenland.

2.5. Ter terechtzitting legt verzoekende partij een aanvullende nota neer met als bijlage een brief van RSA d.d. 16/01/2026 en een doktersattest d.d. 10/02/2026.

2.6.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De onderdelen van de middelen die door verzoekende partij worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.6.2. Dient vervolgens te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd dat in hoofde van verzoekende partij geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekende partij slaagt er geenszins in om deze motieven te ontkrachten. In haar verzoekschrift duidt zij op haar psychisch lijden, doch dient door de Raad te worden vastgesteld dat door verzoekende partij geen enkel medisch of psychologisch attest wordt bijgebracht ter staving van haar mentale gezondheidstoestand. Bovendien wordt in het verzoekschrift niet de minste concrete verduidelijking gegeven inzake de omvang, aard en/of ernst van de psychische problemen. Er wordt dan ook op geen enkele manier aannemelijk gemaakt dat verzoekende partij omwille van deze dan wel andere elementen niet in staat zou zijn geweest om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen en in dit kader verschillende gehoren af te leggen. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken gaf verzoekende partij bovendien expliciet aan dat er in haar hoofde geen elementen of omstandigheden aanwezig zijn die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming zouden kunnen bemoeilijken (administratief dossier, stuk 7, map DVZ, “vragenlijst “bijzondere procedure noden” DVZ” d.d. 05/11/2024, vraag 1). Ook tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal (d.d. 13/06/2025) maakte verzoekende partij er nergens gewag van dat zij wegens psychische (of andere) problemen niet in staat zou zijn te worden gehoord. De Raad stelt vast dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat het persoonlijk onderhoud op een normale manier verliep, zonder problemen. Ook gaf verzoekende partij op het einde van haar persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk aan de tolk en de gestelde vragen te hebben begrepen (notities CGVS, p. 17). In tegenstelling tot wat verzoekende partij lijkt voor te houden in haar verzoekschrift, kan uit haar verklaringen en het verloop van het persoonlijk onderhoud geenszins worden afgeleid dat zij kampt met psychische problemen die van die aard en/of ernst zijn dat deze haar vermogen om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen en in dit kader verschillende gehoren af te leggen zouden aantasten.

Hoewel verder niet betwist wordt dat de situatie in Gaza een psychologische impact heeft op verzoekende partij, benadrukt de Raad evenwel dat, gelet op het voorgaande, *in casu* niet blijkt dat verzoekende partij persoonlijk dermate psychische problemen ondervindt dat deze haar vermogen om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen en in dit kader verschillende gehoren af te leggen zouden aantasten.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoekende partij niet concreet aantoont of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

2.6.3. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”

Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn).

Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die

volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./Bundesrepublik Deutschland*, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen volgens het Hof deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89). Er kan voorts volgens het Hof niet volledig worden uitgesloten dat een persoon, die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij, bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

2.6.4. Uit de verklaringen van verzoekende partij en de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Meer bepaald werd verzoekende partij op 22 maart 2023 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en werd zij in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning, ADET genaamd, die drie jaar geldig is (van 22/03/2023 tot 21/03/2026), en van een reispaspoort, dat vijf jaar geldig is (van 21/04/2023 tot 20/04/2028) (verklaring DVZ, vraag 23; Griekse verblijfskaart en paspoort (kopieën) (administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 5 en 6); ‘Aanvraag derde landen Griekenland’ (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie, deel 1)).

Verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat zij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Zij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de haar verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Er kan dan ook worden aangenomen dat haar internationale beschermingsstatus in Griekenland nog steeds geldig is.

2.6.5. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie kan verder niet worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigen van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigen, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van dien aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien.

Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precare situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

Het bijgebrachte schrijven van een aantal Griekse (hulp)organisaties (d.d. 19/11/2025) en de brief van RSA (d.d. 16/01/2026) werpen hierop geen ander licht. Wat betreft de kritiek in de brief van verschillende Griekse (hulp)organisaties op het rapport “*Aide aux migrants*”, gepubliceerd door Cedoca op 25 juli 2025, waarbij gesteld wordt dat de informatie in het rapport niet (langer) correct en/of actueel is en verzocht wordt om voormeld rapport buiten beschouwing te laten bij de beoordeling van de situatie van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland, merkt de Raad op dat verwerende partij noch in de bestreden

beslissing noch in haar aanvullende nota's verwijst naar dit rapport. Evenmin steunt de Raad zich in zijn beoordeling op dit rapport. Verder onderstreept de Raad dat ook in de hierboven gedane analyse van de algemene situatie in Griekenland voor begunstigen van internationale bescherming erkend wordt dat de situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland ernstig en moeilijk is, onder andere door de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. Tevens erkent de Raad dat, gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, er een evolutie is naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland. Echter dient te worden herhaald en benadrukt dat uit het geheel van de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie niet kan worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigen van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigen, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Derhalve blijft onverminderd overeind dat, hoewel een voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigen van internationale bescherming, een individuele beoordeling noodzakelijk blijft waarbij de persoonlijke situatie en individuele omstandigheden van de verzoeker als statushouder in Griekenland te dezen doorslaggevend zijn. Het komt dan ook wel degelijk aan verzoekende partij toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In casu slaagt verzoekende partij er evenwel niet in aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht zal komen die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

2.6.6. Aangaande haar situatie in Griekenland als verzoeker om internationale bescherming, dus vooraleer er haar internationale bescherming werd verleend, duidt de Raad erop dat deze feiten – *in casu* het incident met een politieagent in burgerkledij die haar en haar vrienden op agressieve wijze tegenhield met zijn wagen waarop hij hen onder schot hield met een pistool (notities CGVS, p. 14) – zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van haar situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, de diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Waar verzoekende partij overigens verklaart dat zij trachtte een klacht in te dienen, maar dat in het politiestation deze agent zelf ook aanwezig was waardoor haar klacht niet in achtning werd genomen (notities CGVS, p. 14), bemerkt de Raad dat verzoekende partij evenwel naliet zich tot een ander politiekantoor en/of andere instantie te richten. Uit de door haar neergelegde e-mails (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 16) blijkt nochtans dat zij wel degelijk de mogelijkheid had om dit incident verder aan te kaarten, doch zelf besloot om geen officiële klacht in te dienen via een hulporganisatie.

2.6.7. Verder dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet aantoont dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet in staat was/is de nodige officiële documenten – meer bepaald een Griekse verblijfsvergunning (ADET), een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) – te bekomen waarmee zij in Griekenland haar rechten kan doen gelden wat betreft o.a. de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt en onderwijs, laat staan dat zij zou aantonen dat zij hierdoor, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, terechtkwam of bij een terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Zo dient te worden herhaald dat zij in het bezit werd gesteld van een Griekse verblijfsvergunning (ADET) alsook een Grieks reispaspoort. Deze documenten worden niet automatisch afgegeven maar na het doorlopen van bepaalde administratieve procedures, alwaar verzoekende partij aldus toe in staat bleek te zijn. Haar Griekse verblijfsvergunning en Grieks reispaspoort zijn bovendien nog steeds geldig (zie *supra*).

Waar uit de verklaringen van verzoekende partij moet blijken dat zij haar Griekse verblijfsdocumenten verloor – zij zou haar ADET en reispaspoort verloren zijn bij aankomst in België (notities CGVS, p. 9; verklaring DVZ, vraag 23) – stelt de Raad vooreerst vast dat verzoekende partij zich desbetreffend beperkt tot ongestaafde beweringen en hieromtrent geen attest van verlies voorlegt. Gevraagd of zij hiervan aangifte deed, verklaart verzoekende partij van niet omdat zij toen nog geen verzoek om internationale bescherming had ingediend (notities CGVS, p. 9). Dat zij een dergelijke onverschillige houding zou aannemen ten aanzien van deze

belangrijke documenten, zo blijkt ook uit de informatie die zij zelf aanbrengt, is geenszins plausibel. Aangezien uit het administratief dossier duidelijk blijkt dat zij in het bezit zou moeten zijn van deze documenten, volstaan loutere beweringen niet om het verlies ervan vast te stellen. Bovendien, zelfs indien zou worden aangenomen dat verzoekende partij niet langer over haar originele ADET en reispaspoort beschikt, *quod non*, wijst de Raad erop dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning, *i.e.* het document dat aantoonst dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning, verliest niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd. Zoals reeds opgemerkt, is de verblijfsvergunning van verzoekende partij nog steeds geldig (tot 21/03/2026) en is zij enkel niet langer in het bezit van haar afgedrukte verblijfsvergunning. Blijkens de in de bestreden beslissing aangehaalde informatie, is het mogelijk om een duplicaat te verkrijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan. Hiertoe moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten. Hoewel de voorliggende informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze informatie evenwel geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. Zelfs indien wordt aangenomen dat verzoekende partij niet langer in het bezit is van haar afgedrukte verblijfsvergunning, *quod non*, blijkt hieruit dan ook niet dat zij geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben. Uit de voorliggende informatie blijkt dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (zie "*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA d.d. april 2025, p. 17). Verder blijkt nergens uit de voorliggende informatie dat de ongeldigheid van een afgedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Zelfs indien wordt aangenomen dat verzoekende partij niet langer in het bezit is van haar afgedrukte verblijfsvergunning, *quod non*, blijkt hieruit dan ook niet dat zij geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

Wat betreft de vaststelling dat de geldigheidsduur van haar Griekse verblijfsvergunning (ADET) binnenkort verloopt (geldig tot 21/03/2026), wijst de Raad erop dat de procedure voor de verlenging van de ADET vanuit het buitenland kan worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo geeft het laatste AIDA-rapport te kennen dat "*the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service and the latter's decision is notified to the applicant also via email*" (vrije vertaling: "*de aanvraag tot verlenging wordt, tesamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld*") (AIDA-rapport van september 2025, p. 236). Er mag van verzoekende partij verwacht worden dat zij tijdig de nodige stappen onderneemt om haar ADET te verlengen.

Verder verkreeg verzoekende partij in Griekenland een fiscaal registratienummer (AFM). Tevens is zij nog in het bezit van haar origineel AFM-document, dat aantoonst dat zij over een AFM beschikt (notities CGVS, p. 7; AFM (origineel gezien) (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 7)). Dient in verband met de AFM te worden opgemerkt dat uit de beschikbare informatie blijkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen – wat *in casu* het geval is – automatisch een AFM krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen. Dit AFM wordt behouden wanneer de betrokkene een internationale beschermingsstatus krijgt toegekend en blijft geldig zolang de ADET geldig is. Wel dient de begunstigde van internationale bescherming wanneer hij in het bezit wordt gesteld van zijn ADET een afspraak te maken bij het bevoegde belastingkantoor om de gegevens van het AFM bij te werken, hetgeen mogelijk is zolang de ADET geldig is (zie "*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 20-21). Verzoekende partij toont niet *in concreto* aan dat het voor haar niet mogelijk was/is om deze administratieve stap te vervullen. De Raad benadrukt hierbij dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

Inzake het sociale zekerheidsnummer (AMKA) duidt de Raad erop dat blijkens de in de bestreden beslissing vermelde informatie personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een

dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023. Verzoekende partij liet evenwel na een AMKA aan te vragen (notities CGVS, p. 15), waardoor het feit dat zij hiervan niet in het bezit werd gesteld geheel te wijten is aan haar eigen nalaten. Verder toont verzoekende partij evenmin *in concreto* aan dat zij bij terugkeer naar Griekenland niet in staat zal zijn een AMKA aan te vragen en te activeren. Uit de beschikbare informatie blijkt dat ingevolge een nieuwe ministeriële regeling uit december 2023 sinds 1 april 2024 het AMKA bij een eerste uitgifte inactief wordt afgegeven en vervolgens dient te worden geactiveerd met bewijs van adres en werk/studie (zie "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", september 2024, p. 20-22; "*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 22-24; "*Country Report. Greece. Update on 2024*" gepubliceerd door AIDA/ECRE van 18 september 2025, p. 266-267). Verzoekende partij blijft in gebreke *in concreto* aannemelijk te maken dat het voor haar onmogelijk was/is om dergelijk bewijs van adres en werk te leveren. De Raad herhaalt dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

Wat de toegang tot de arbeidsmarkt betreft, voorziet de Griekse wet in een volledige en automatische toegang voor statushouders onder dezelfde voorwaarden als de nationale onderdanen, zonder de verplichting om een werkvergunning te verkrijgen. In de praktijk moeten statushouders beschikken over een geldige ADET, een geldig AFM-nummer en een geldig AMKA-nummer.

Dat zij reeds zouden moeten beschikken over een actieve AMKA, zoals verzoekende partij betoogt, kan door de Raad niet worden gevolgd. Enkel in het RSA/PRO ASYL-rapport wordt gesteld dat tevens een actieve AMKA nodig is. Om deze reden betoogt RSA/PRO ASYL dat de Griekse wetgeving een cirkelredenering hanteert waarbij toegang tot basisrechten als minimumvoorwaarde voor integratie in de gastsamenleving en de zoektocht naar werk in feite afhankelijk is van reeds verzekerd werk ("*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2025, p. 24 en 34). In de relevante passages (p. 22 en 34) worden evenwel geen bronnen genoemd die deze circulaire logica bevestigen. Geen enkele van de andere beschikbare bronnen bevestigt dat een actieve AMKA nodig is om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt. In het AIDA-rapport van september 2025 wordt hiervan geen melding gemaakt (AIDA/ECRE, *Country Report: Greece. Update 2024*, september 2025, p. 261-262). Het verslag "*Feitenonderzoek*" stelt dan weer dat het beschikken van een geldig AMKA-nummer volstaat ("*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*" gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024, p. 37). In zijn antwoord stelt het hoofd van de Griekse asieladministratie, de heer M. K., dat statushouders met een geldige ADET het recht hebben om te werken, mits zij in het bezit zijn van een AMKA-nummer, een AFM-nummer en een bankrekening. Volgens hem vereist de betrokken wetgeving niet dat de AMKA geactiveerd moet zijn. Statushouders kunnen dus een arbeidscontract tekenen alsook het arbeidscontract uploaden in ERGANI zonder dat een activering van de AMKA is vereist. Daarnaast is voor een eerste tewerkstelling een registratie bij een zgn. e-EFKA vereist (zie nota "*A.M.K.A wetgeving Griekenland (update)*" d.d. 16/01/2026 (bijlage 1 van de aanvullende nota's van verwerende partij)). Er is geen enkele indicatie dat de door verzoekende partij aangehaalde problemen met de e-EFKA's *anno* 2026 nog actueel zouden zijn. Gelet op het geheel van de bronnen die voorliggen kan in de huidige stand van zaken worden besloten dat een actieve AMKA geen voorwaarde is om in Griekenland legaal te kunnen werken. Een AMKA-nummer volstaat.

Wat betreft nog de argumentatie in verband met de AMA (*National Insurance Number*), namelijk dat de registratie bij een zgn. e-EFKA nodig is om een AMA te verkrijgen wordt nog opgemerkt wat volgt. Een AMA is een sociaal verzekeringsnummer voor werk/sociale afdrachten. Uit de landeninformatie blijkt dat wanneer een statushouder voor het eerst gaat werken, ook een AMA vereist is. De statushouder ontvangt die na registratie bij het register van *Insured Persons of the National Social Security Fund* (ΕΦΚΑ / EFKA). Een afspraak bij een EFKA-afdeling kan telefonisch of per mail gemaakt worden. De volgende documenten zijn nodig bij de aanvraag voor een AMA: een verblijfsvergunning, een werkgeversverklaring (formulier E3), dit is een certificaat van aanwerving van een werkgever (intentieverklaring van een werkgever), een AFM, een AMKA, een adresbewijs en een bankrekeningnummer. Eens een AMA is verkregen, kan de werkgeversverklaring worden gefinaliseerd in een arbeidscontact en worden geupload in ERGANI om de AMKA te activeren. Nergens uit de voorliggende informatie kan afgeleid worden dat thans een actieve AMKA vereist zou zijn voor het verkrijgen van een AMA. Zij het hierbij nog opgemerkt dat waar in de brief van RSA (d.d. 16/01/2026) gesteld wordt dat een actieve AMKA nodig is voor het verkrijgen van een AMA, deze stelling blijkt te berusten op verouderde informatie. Immers baseert RSA zich op een schrijven van de Europese Commissie van 4 december 2023, dat echter dateert van vóór de nieuwe AMKA-verordening van 23 december 2023 (in werking sinds 1 april 2024). Onder het toen geldende regelgevend kader was tewerkstelling evenwel niet vereist om een AMKA te activeren, hetgeen thans wel het geval is.

2.6.8. Waar verzoekende partij gewag maakt van bepaalde moeilijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, medische zorg, sociale bijstand en veiligheid, onderstreept de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat zij evenwel niet aantoont dat haar situatie als begunstigde van internationale

bescherming in Griekenland van die aard was dat zij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten, en voor zover zij volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelde om te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Bovendien toont verzoekende partij, in het licht van de ervaringen waarmee zij naar eigen zeggen geconfronteerd werd, niet aan dat zij haar rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden, nu immers vastgesteld moet worden dat zij hiertoe eerder beperkte stappen heeft gezet.

Vooreerst blijkt *in casu* immers duidelijk uit de verklaringen van verzoekende partij dat zij nooit de oprechte intentie had om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er haar rechten te doen gelden. In de bestreden beslissing wordt hieromtrent immers dienstig op het volgende gewezen: *“Uit uw verklaringen blijkt dat u op 22 maart 2023 een adet ontvangen heeft. Evenzeer blijkt volgens uw verklaringen dat u na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus/verblijfsdocument 4 tot 5 maanden in Griekenland zou hebben verbleven (CGVS p. 6; EURODAC Search Results; Aanvraag Derde Landen Griekenland). Dergelijke korte tijdsperiode wijst niet op oprechte intentie om zich in Griekenland te integreren en er leven op te bouwen. Bovendien verklaarde u op de DVZ ook dat u nooit van plan was om in Griekenland te blijven maar altijd naar België wou gaan (Verklaring DVZ Nr. 3.5; Vragenlijst DVZ Nr. 28). U verklaarde tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS daarentegen dat dit een fout van de tolk zou zijn geweest (CGVS p. 3). Het DVZ-verslag werd u echter nagelezen en door u ondertekend waardoor het weinig aannemelijk is dat u dit niet zo zou hebben gezegd. Voorts blijkt uit het verslag van de DVZ dat u dit tot tweemaal toe op verschillende momenten zou hebben vermeld (Verklaring DVZ Nr. 3.5; Vragenlijst DVZ Nr. 28). Bovendien verklaarde u ook verschillende keren van Duitsland naar België te hebben gereisd om te kijken of er opvangplaatsen beschikbaar waren in België (Verklaring DVZ Nr. 33). Verder merkt het CGVS op dat u een maand nadat u erkend werd in Griekenland u ook al een reisdocument verkreeg die u nodig had om het land te verlaten (Aanvraag Derde Landen: Griekenland). Dit alles wijst erop dat u geen inspanningen heeft geleverd om een leven op te bouwen in Griekenland en dat dit alles sterke aanwijzingen geeft dat u wel degelijk altijd van plan was om naar België te komen.”* Het is dan ook duidelijk dat verzoekende partij in Griekenland louter afwachtte tot zij haar reis kon verderzetten, zonder dat zij daadwerkelijk enige intentie had om er een duurzaam bestaan uit te bouwen. Het is voor verzoekende partij niet mogelijk om op basis van een dergelijk kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming en de juiste documenten, conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, medische zorg of sociale bijstand in Griekenland. De Raad benadrukt dat het aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen kunnen niet genoegzaam blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt immers dat zij klaarblijkelijk niet de intentie had om een duurzaam leven in Griekenland op te bouwen. Gelet op haar uiterst kortstondig verblijf in Griekenland na het verkrijgen van de internationale bescherming en de juiste documenten, kan reeds *a priori* niet worden aangenomen dat zij in Griekenland daadwerkelijke en ernstige pogingen ondernam om haar leven aldaar uit te bouwen en er haar rechten te doen gelden.

Verder dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij de door haar beweerde moeilijkheden om werk en huisvesting te vinden niet aannemelijk maakt. In de bestreden beslissing worden in dit verband immers volgende terechte en pertinente vaststellingen gedaan: *“Betreffende uw tewerkstelling verklaarde u dat u maar twee dagen gedurende uw verblijf in Griekenland wist te werken (CGVS p. 12). Dit is echter opvallend gezien u wel in staat bleek te zijn om huur te betalen alsook te voorzien in uw levensonderhoud (CGVS p. 12). U verklaarde hierover dat u geld leende om dit allemaal te betalen (CGVS p. 12). U verklaarde bovendien niet in het bezit te zijn van een AMKA, wat in wezen nodig is om legaal te kunnen werken in Griekenland (CGVS p. 15; Bijkomende Vragen M-Status Griekenland). Het feit dat u dit niet in orde bracht doet ernstige twijfels opkomen over de inspanningen die u zou hebben verricht in Griekenland om een job te vinden. Met andere woorden, uw verklaring dat u geen AMKA had (CGVS, p. 15), een document dat nodig is om officieel werk te kunnen doen in Griekenland, en het feit dat uit uw verklaringen niet blijkt dat u inspanningen hebt gedaan om dit document aan te vragen zijn tekenend voor uw gebrek aan oprechte stappen om in Griekenland werk te vinden en in uw eigen levensonderhoud te voorzien. U verklaarde bovendien dat u naar werkbureaus en bedrijven ging om te informeren naar mogelijk werk (CGVS p. 12). Het is echter weinig aannemelijk dat niemand u hier zou wijzen op het feit dat u een geldige AMKA nodig had om een job te zoeken. Dit plaatst verdere vraagtekens bij uw geloofwaardigheid. Bovendien legt u ook geen bewijsstukken voor van uw pogingen om werk te vinden zodat uw verklaringen in dit verband louter blote beweringen betreffen. We kunnen er niet zomaar vanuit gaan dat nadat u in Griekenland werd erkend als*

vluchteling, u in de daaropvolgende maanden ernstige en aanhoudende inspanningen zou hebben ondernomen om werk te zoeken. Uw verdere verklaringen dat u geld zou lenen voor huur en in uw levensonderhoud te voorzien, en bovendien een reispaspoort en vliegtickets wist te betalen ondanks dat u louter twee dagen zou hebben gewerkt in Griekenland weet niet te overtuigen. Het CGVS stelt bijgevolg dat u geen duidelijk zicht wou bieden op uw eigenlijke levensomstandigheden in Griekenland.

Betreffende uw verblijfplaats in Griekenland verklaarde u dat u wel een plaats wist te huren, ondanks dat u wel geld moest lenen om dit te verwezenlijken (CGVS p. 12). Gezien er weinig geloof kan worden gehecht aan uw gebrek aan werk en de inspanning die u zou hebben geleverd om een job te vinden doet dit bijgevolg ook twijfels opkomen over de moeilijkheden die u had om uw huur te betalen (CGVS p. 12). U slaagde er zo namelijk wel in om een reispaspoort te regelen alsook vliegtickets te betalen naar België. Zelfs indien u geld leende om uw huur te betalen, lijkt dit er minstens op te wijzen dat uw prioriteit niet was om een beter leven op te bouwen in Griekenland, maar eerder om Griekenland zo snel mogelijk te verlaten. Bovendien moeten we in dit verband ook opmerken dat het heel normaal is dat personen die een statuut hebben verworven de opvang dienen te verlaten zodat deze plaatsen vrijkomen voor nieuw aangekomen asielzoekers. Na het verkrijgen van uw verblijfsstatuut wordt er van u verwacht dat u voor uw eigen huisvesting en inkomsten instaat. U slaagde er echter niet in aan te tonen dat u wel degelijk voldoende inspanningen heeft geleverd om ook werk te vinden.”

Evenmin toont zij aan dat haar in Griekenland iedere toegang tot de gezondheidszorg werd ontzegd. In de bestreden beslissing motiveert verwerende partij dienaangaande immers op goede gronden als volgt: “Daar waar u verklaarde slechte medische zorg te krijgen moet dit sterk genuanceerd worden (CGVS p. 10-11). U verklaarde zo geen AMKA te hebben, wat nodig is voor bijkomende medische hulp. U wist daarentegen wel medische verzorging te krijgen in een ziekenhuis nadat u vermeend het slachtoffer werd van geweld (CGVS p. 13). U wist ook via een hulporganisatie tandheelkundige verzorging te bekomen (CGVS p. 12). U verklaarde bovendien ook voor uw mentale gezondheidsproblemen geen hulp te hebben gezocht omdat u niet geloofde in zulke behandelingen (CGVS p. 12). Daar waar u hekelde dat men vereiste dat u zelf de kosten van een operatie voor uw huidaanandoening zou betalen stelt het CGVS dat u hier geen enkel bewijs van wist neer te leggen (CGVS p. 11). Het CGVS beklemtoont dat het uw verantwoordelijkheid was om een AMKA te voorzien, hetgeen u volgens uw verklaringen niet deed (CGVS p. 15). Bovendien slaagde u er niet in om via enige documentatie aan te tonen dat u wel degelijk zulke medische ingreep nodig had, noch dat uw medische toestand uw zelfredzaamheid sterk zou verminderen. Nergens maakt u aannemelijk dat u bij terugkeer naar Griekenland onvoldoende zelfredzaam zou zijn, noch medische verzorging zou weten te verkrijgen.

De informatie toont namelijk aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen om een AMKA te verkrijgen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat (“If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription”) UNHCR Greece, *Living In Greece – Access to healthcare*, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, *Landenrapport: Griekenland. Update 2023*, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - *Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024*, beschikbaar op : <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan begunstigen van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, *Living In Greece – Access to healthcare*, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; en *Communication on the status of migration management in mainland Greece* (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - *Information Guide for Beneficiaries of International Protection – p. 42-44*, beschikbaar op : https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

Omtrent het door haar aangehaalde incident waarbij zij slachtoffer zou zijn geworden van geweld door een groep personen (notities CGVS, p. 13), duidt de Raad erop dat, nog daargelaten dit louter ongestaafde beweringen betreffen, verzoekende partij niet aantoont dat zij desbetreffend de nodige ernstige pogingen ondernomen heeft om in Griekenland haar rechten te doen gelden. De politie zou haar hebben verteld dat zij geen klacht kon indienen omdat de politie de daders niet kende (notities CGVS, p. 13), doch kan niet worden ingezien waarom de politie haar dan niet een klacht tegen onbekenden zou laten indienen. Bovendien blijkt uit niets dat verzoekende partij toen zij geen gehoor kreeg bij de politie getracht heeft zich te wenden tot een andere (hogere) instantie. Gelet op hoger genoemd vermoeden dat haar grondrechten als begunstigde van

internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, hetgeen tevens impliceert dat de aldaar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, mag van verzoekende partij evenwel worden verwacht dat zij zich voor hulp of bescherming richt tot de bevoegde instanties en alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland haar biedt.

2.6.9. Verzoekende partij maakt evenmin aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Uit niets blijkt dat er in hoofde van verzoekende partij sprake is van medische, psychische en/of andere problemen die belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren. In het verzoekschrift wordt gewezen op de psychische kwetsbaarheid van verzoekende partij, doch zonder dat enige concrete verduidelijking wordt gegeven aangaande de omvang, aard en/of ernst van de psychische problemen waarmee verzoekende partij zou kampen. Evenmin wordt dienaangaande enig medisch en/of psychologisch attest bijgebracht. Dat er in hoofde van verzoekende partij sprake zou zijn van een psychische problematiek die haar zelfredzaamheid en autonomie in belangrijke mate zou aantasten, wordt dan ook niet aangetoond. Hoewel verder op zich niet betwist wordt dat de situatie in Gaza een psychologische impact heeft op verzoekende partij, kan evenwel, gelet op het voorgaande, niet blijken dat zij persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervindt dat deze haar zelfstandig functioneren zouden aantasten. Per aanvullende nota van 11 februari 2026 brengt verzoekende partij nog een aantal medische documenten bij waaruit blijkt dat zij van 18 januari 2026 tot 2 februari 2026 gehospitaliseerd werd wegens een probleem aan haar longen. Bij haar ontslag op 2 februari 2026 werd een verdere (thuis)behandeling voorgeschreven bestaande uit wondzorg, pijnstillers (indien nodig) en medicatie tegen hoge bloeddruk alsook wordt zij verder ambulantly opgevolgd. Uit de medische stukken (d.d. 26/01/2026, 31/01/2026 en 02/02/2026) kan evenwel niet worden afgeleid dat dit medisch probleem, waarvoor zij behandeld werd in het ziekenhuis, tot op heden haar zelfstandig functioneren dermate zou beïnvloeden dat zij in Griekenland onvoldoende zelfredzaam zou zijn. Evenmin blijkt dit uit het ter terechtzitting neergelegde doktersattest d.d. 10/02/2026. In het attest wordt verwezen naar de door verzoekende partij ondergane operatie en bepaalde voorgeschreven medicatie alsook gewag gemaakt van een nood aan dagelijkse wondzorg en postoperatieve opvolging, doch zonder enige concrete verduidelijking aangaande de eventuele impact op het zelfstandig functioneren van verzoekende partij en de aard en eventuele complexiteit van de vereiste postoperatieve zorg en opvolging. Derhalve ligt niet het minste concrete element voor waaruit kan blijken dat verzoekende partij zware zorg en complexe monitoring behoeft die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn. Zij het nog bemerkt dat verzoekende partij in haar aanvullende nota's niet de minste concrete toelichting geeft omtrent deze medische problematiek en de eventuele impact ervan op haar zelfstandig functioneren. Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen om haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status in Griekenland.

In casu kan worden aangenomen dat verzoekende partij voldoende autonoom en zelfredzaam is om zich bij terugkeer naar Griekenland zelfstandig te handhaven. Uit haar verklaringen blijkt dat zij financiële steun krijgt van familie die in de Arabische Emiraten verblijven (notities CGVS, p. 4 en 6). Verder wist zij in de Arabische Emiraten, voor korte tijd in Libanon en ook hier in België een baan te vinden en uit te voeren en betaalt zij hier ook haar eigen huur (notities CGVS, p. 4-5). Zoals *supra* reeds bemerkt, bleek zij ook in Griekenland in staat te zijn de huur te betalen en in haar levensonderhoud te voorzien (notities CGVS, p. 12). Tevens wist zij een Griekse verblijfsvergunning en reispaspoort te bekomen, *i.e.* documenten die niet automatisch worden afgegeven maar waartoe de nodige administratieve procedures dienen te worden doorlopen. Uit haar verklaringen blijkt derhalve dat verzoekende partij beschikt over een zekere mate van zelfredzaamheid, keuzemogelijkheden en de capaciteit om complexe stappen te ondernemen. Bovendien beschikt zij tevens over een ondersteunend netwerk. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom een terugkeer naar Griekenland om daar een duurzaam bestaan uit te bouwen voor verzoekende partij niet mogelijk zou zijn. Tevens kan worden aangenomen dat verzoekende partij in staat is om tijdens een eventuele wachtperiode tussen het verlopen van haar huidige verblijfsvergunning en het verkrijgen van een nieuwe verblijfsvergunning het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee zij na haar terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot werk, huisvesting, medische zorg en sociale bijstand.

2.6.10. Verder kan verzoekende partij evenmin volstaan met een loutere algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden voor internationale bescherming in Griekenland teneinde aan te tonen dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Zij dient zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter in gebreke blijft.

2.6.11. De verwijzing in het verzoekschrift naar internationale rechtspraak en arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

2.6.12. Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verzoekende partij niet aantoont dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 91). Zij toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM of artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

2.6.13. De door verzoekende partij bijgebrachte documenten (administratief dossier, stuk 5, map documenten) werpen geen ander licht op bovenstaande bevindingen. De Raad treedt verwerende partij bij waar deze hieromtrent het volgende motiveert: *“De documenten die u neerlegde ter staving van uw verzoek weten bovenstaande appreciatie niet te wijzigen. Uw paspoorten uit Libanon en Palestina samen met uw Palestijnse identiteitskaart, uw UNRWA documenten, uw verblijfsvergunningen uit de Verenigde Arabische Emiraten en Turkije alsook uw schooldiploma uit de Verenigde Arabische Emiraten, uw geboorteakte, alsook uw vader zijn documenten tonen uw en uw familie hun identiteit en verblijf in verschillende landen voor uw aankomst binnen de Europese Unie aan. Dit wordt door het CGVS niet in twijfel getrokken. Uw Griekse verblijfskaart, paspoort en AFM tonen aan dat u een erkend vluchteling was en dat u in staat bleek te zijn om bepaalde documenten die u nodig had daar op orde te stellen. Uw asielzoekerskaart, werkdocument en asielzoekerskaart uit Duitsland tonen aan dat u daar enige tijd bent verbleven. Dit wordt door het CGVS ook niet in vraag gesteld. Uw werkcontract uit België toont aan dat u voldoende capabel bent om werk te zoeken en uit te voeren in België, waardoor er redelijkerwijs ook vanuit kan worden gegaan dat u ook arbeidsgeschikt zou zijn in Griekenland. Het e-mailverkeer tussen u en een ziekenhuis uit Griekenland toont aan dat u mogelijks daar opgenomen bent. Dit kan echter niet hard maken dat u daadwerkelijk het slachtoffer werd van geweld en toont verder aan dat u medische verzorging kreeg in Griekenland. Het emailverkeer tussen u en een mensenrechtenadvocaat uit Griekenland toont aan dat u mogelijks heeft geprobeerd om een klacht in te dienen, maar dat u dit nooit daadwerkelijk heeft gedaan. Bijgevolg toont dit niet aan dat u mogelijks het slachtoffer werd van en buitensporig politieoptreden, maar dit toont niet aan dat dit een structureel probleem zou zijn voor u, noch dat u geen beschermingsmogelijkheden zou hebben in Griekenland. Uw medisch verslag uit Duitsland toont aan dat u last zou hebben van hoge bloeddruk, maar niets toont aan dat u hiervoor geen hulp zou weten te krijgen in Griekenland. De geldtransacties tonen aan dat u geld heeft ontvangen en verstuurd, maar dit wordt niet door het CGVS in vraag gesteld.”*

2.6.14. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op haar specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

De verwijzing in haar verzoekschrift en aanvullende nota d.d. 28/12/2025 naar de situatie in Palestina is *in casu* dan ook niet dienstig voor de beoordeling van het verzoek van verzoekende partij. De situatie wordt namelijk beoordeeld ten opzichte van het land waar zij internationale bescherming geniet, namelijk Griekenland.

2.6.15. In de mate verzoekende partij artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden acht, benadrukt de Raad dat deze artikelen vereisen dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. *In casu* toont verzoekende partij niet aan dat zij, die de internationale beschermingsstatus geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan haar status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting. Verder geniet zij als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. De levensomstandigheden van verzoekende partij in Griekenland kunnen niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM.

2.6.16. Verzoekende partij toont, waar zij in haar aanvullende nota d.d. 28/12/2025 stelt dat de redelijke termijn zou zijn overschreden, mede gelet op wat voorafgaat, verder niet aan welk belang zij heeft bij het aanvoeren van het gegeven dat haar verzoek om internationale bescherming sneller had moeten worden behandeld. Zij kan namelijk niet beweren te zijn benadeeld door de langere duur van de procedure nu zij hierdoor langer bescherming genoot en aanvullende stukken kon verzamelen ter staving van haar verzoek. Daarenboven zijn er geen wettelijke bepalingen of beginselen die de commissaris-generaal of de Raad toelaten om internationale bescherming toe te kennen louter omdat het verzoek om internationale bescherming niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld.

2.6.17. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie maart tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT